

Úvod

Kniha Genezis je základnou knihou Biblie a podstatou celej kresťanskej viery a života. Smutnou skutočnosťou je, že mnohí kresťania boli zvedení k domnienke, že na tom vlastne nezáleží, či prijmem Genezis doslovne alebo nie. Mnohí návštevníci cirkevných zhromaždení si myslia, že prijímať evolúciu ako spôsob, ktorým Boh tvoril, je prípustné. To isté si myslia o evolučnej časovej tabuľke počítajúcej s miliardami rokov existencie vesmíru, Zeme a života. Genezis je základom celej Biblie.

Preto je základom pre celé kresťanské učenie. Pokiaľ človek prijíma evolučnú dogmu o existencii smrti milióny rokov pred objavením sa človeka, potom je podstata posolstva kríža anulovaná. Kresťania by sa mali vrátiť späť k spoľahlivému učeniu Genezis a k odmietaniu akéhokoľvek kompromisu s evolučnými dogmami, ktoré mnohí vydávajú za vedecké argumenty.

Ako a prečo vznikli pochybnosti o biblickej knihe Genezis?

Počiatok týchto pochybností vyplynul z myšlienky, že historický geologický stratigrafický profil, ktorý obsahuje početné vrstvy s miliardami skamenelín v usadených horninách, nebol sformovaný počas celosvetovej potopy za dní Noeho, ale pomalými pochodmi trvajúcimi milióny rokov. Ľudia začali odmietať správu o celosvetovej potope a tiež "len" tisícročia zemskeho

geologického časového rebríčka. Tieto pochybnosti vydláždili Darwinovi cestu k uplatneniu evolučných koncepcií, ktoré priviedli mnohých kresťanov až k úplnému odmietnutiu doslovného chápania Genezis. V dôsledku týchto pochybností sa začali základy kresťanskej viery rúcať.

Dnes mnohé kresťanské vysoké školy priame tvrdenie Genezis odmietajú. Väčšina z nich neprijíma svedectvo, že Boh stvoril všetko v šiestich doslovných dňoch, že potopa za Noeho bola celosvetová, že fyzická smrť a krvi preliatie prišli až po Adamovom hriechu, a že svet je starý len tisíce rokov. Dôvod, prečo viera v mladú Zem znie radikálne, nie je v tom, že by geologickú a kultúrnu históriu tejto planéty nebolo možné vysvetliť v rámci tisícok rokov, ale preto, že vzdelávací systém a oznamovacie prostriedky úspešne indokrinovali svojich občanov v pojmoch miliónov alebo miliard rokov. Skrátka, že veriť inak ako v miliardy rokov je to isté, ako veriť v plochú Zem.

Skutočne Boh povedal?

Prečo nemôžeme veriť súčasne v evolúciu a zápisu o pôvode druhov v Genezis?

Jednoducho preto, že to nejde dohromady. Biblia hovorí celkom jasne, že smrť vstúpila do tohoto sveta až po Adamovom páde. Evolucionisti naopak tvrdia, že smrť a krviprelatie existovali na Zemi dlhé milióny rokov ešte predtým, ako sa tu objavil človek.

Prečo sa tejto téme prikladá taká dôležitosť?

Pohľad na pôvod človeka ovplyvňuje náš svetonázor. Napríklad - ak všetok život sa vyvinul pomocou náhodných procesov, potom neexistuje nikto, komu by sme boli zodpovední. Na druhej strane, ak je Boh, potom sme zodpovední Jemu, pretože nás stvoril.

To, že mnoho kresťanov o knihe Genezis pochybuje, je smutnou skutočnosťou. Pochybnosť môže viesť k neviere. Pochybnosť je zákerne našepkávaná myšlienka. Satan sa nás snaží doviesť k bodu pochybnosti a neviere rovnakým spôsobom aký použil pri Eve. Satan sa snaží vyvolať pochybnosť, pretože vie, čo bude jej konečnou fázou. Pri Eve to dosiahol veľmi jednoducho - dal jej zvážiť otázku: "Naozaj to Boh povedal?" Akonáhle začala Eva raz pochybovať, mala k neposlúchnutiu Božieho príkazu nejesť zo stromu poznania dobrého a zlého veľmi blízko. Eva s Adamom si potom zvolili nevieru. Prestali veriť v platnosť Božieho varovania. Pochybnosť viedla k neviere a nevieru priamo k neposlušnosti. V skutočnosti Satan prekrútil Boží výrok. Chytil Evu na polopravdu.

Mnohí kresťania už v doslovnú pravdivosť a dôležitosť Genezis neveria. Spochybnilí predovšetkým prvých jedenásť kapitol Genezis. Neviera v biblickú pravdu je v našich cirkvách hojne rozšírená. Mnohí neveria v historické zázraky, ako rozdelenie Červeného mora, Kristovo počatie z panny ani v jeho vzkriesenie. Ako napríklad vieme s konečnou platnosťou a naprostou istotou, že sme hriešni? Epištola Rímskym 5:12-14 hovorí celkom jasne - zdedili sme Adamovu hriešnu prirodzenosť. V dôsledku skutočnej udalosti - ochutnania zakázaného ovocia - vstúpil hriech do sveta. To znamená, že my všetci sme hriešni. Základy kresťanského učenia pramenia práve z Genezis a túto správu je nutné prijať ako historicky platnú a chápať ju doslovne. V Genezis Boh podáva správu o celosvetovej potope, ktorou bol zaplavený všetok staroveký svet. Z Biblie vieme, že smrť postihla stvorenie až potom, čo Adam zhrešil (Rímskym 5:12). Vrstvy hornín obsahujúcich skameneliny živočíchov a zvierat nemohli byť usadené pred Adamovým pádom, pretože až ten priniesol smrť. Preto musia byť vysvetlené z hľadiska procesov, ktoré sa odohrali až po Adamovom páde. Teda procesov, z ktorých najvýznamnejším bola potopa za dní Noeho.

Z temnoty k svetlu

Martin Luter trval na skutočnosti, že ľudia môžu poznať pravdu skrze stránky písaného Slova - Biblie - tak, ako ju Boh človeku zaznamenal a ako ju Svätý Duch odhaľuje. Navyiac ukázal, že falošné učenie je možné veľmi jednoducho rozpoznať, a to s absolútnou istotou.

Pretože je dostupné Slovo Stvoriteľa, ktorý pozná všetko, potom máme spoľahlivý základ pre všetko svoje myslenie. Môžeme stavať na tom, čo hovorí Boh, a nie na slovách a filozofii omylného človeka. História však potvrdzuje jeden vážny problém. Ľudia Božie Slovo za pravdu neprijímajú. Namiesto toho k Biblii dodávajú svoje vlastné názory, a tak ju vykladajú podľa svojich predstáv a potrieb. Cirkev za Lutera robila samozrejme to isté. Preto Luter kládol dôraz na návrat k biblickým zásadám a prikladal im tak obrovský význam.

Jediný, kto pozná všetko, je Boh. K správnym záverom môžeme preto dôjsť len na základe toho, čo potvrdzuje Boh. Martin Luter tomuto princípu v 16. storočí veľmi dobre porozumel a práve toto chápanie spôsobilo v rámci cirkvi revolúciu. Dnes sa cirkev opäť odkláňa od Božej pravdy. Kresťania počúvajú na ľudí, ktorí nie sú schopní poznať všetko, a ktorí neboli pri tom, keď bol svet stvorený. V dôsledku toho nie je ich svetonázor postavený na správnom základe.

Ľudské myslenie stojí na predpokladoch. Ľudia musia vedieť prečo veria tomu, čomu veria a čo je základom ich myslenia. Kresťania môžu poznať pravdu, pretože k nej majú biblický základ od

Boha. Majú preto dôvod veriť tomu, čomu veria.

Mnohí dnešní kresťania už interpretáciu Písma Písmom (nie názormi človeka) neuznávajú. Neuvedomujú si, že Biblia je schopná interpretovať sama seba, pretože je Slovom Boha. Dnes je najbežnejší tento výklad Písma: Človek si urobí o Biblii svoj názor a potom povie Bohu ako to vlastne myslí! To je absurdné. Musíme prijímať Boha a Božie Slovo tak, aby nám pravdu zjavil On a povedal nám, ako je treba myslieť a žiť.

Cesta kompromisu

Mnohí tvrdia, že cirkev sa v histórii dopustila chýb predovšetkým doslovným výkladom Biblie, namiesto toho, aby počúvala vedcov, ktorí môžu správne objasniť Písmo. Klasickým príkladom je Galileo, ktorý bol v 17. storočí prenasledovaný za odmietavý postoj, keď mal uznať dogmu, že Zem je stredom vesmíru. Ľudia často poukazujú na to, že ide o prípad, kedy sa cirkev angažovala vo vede s Bibliou v ruke a predkladala svoje názory ako dogmy namiesto toho, aby nechala vedcov odhaliť pravdu. Preto niektorí ľudia prehlasujú, že vedci nemôžu použiť Bibliu ako základ vedeckého bádania. (O spore okolo Galilea pozri, prosím, článok *Poznámky k histórii modernej vedy* - nachádza sa v tomto istom priečinku.)

Celý Galileov prípad však mnohí nepochopili dodnes. V skutočnosti bolo všetko inak. Cirkev v 17. storočí schvaľovala názor Ptolemaia, Aristotelovho nasledovníka, ktorý presadzoval geocentrizmus. Potom, na základe určitých pasáží ako Žalm 19:6-7, cirkev učila túto myšlienku

ako dogmu. Cirkev vlastne prijala grécku myšlienku a vsunula ju do Biblie. Keby vychádzala z Biblie, nikdy by učenie o Zemi ako stredu vesmíru neprijala.

Biblia tvrdí, že všetko stvoril Boh. To znamená, že realita, ktorú vedci prijímajú, existuje len vďaka Bohu a len On je prvotným základom nášho myslenia. Mnohí kresťania sa však domnievajú, že Biblia nie je pre naše myslenie dôležitá. Preto robia tú istú chybu ako cirkev za dní Galilea a prijímajú slová omylných ľudí ako pravdu.

Chybné myslenie celej rady dnešných cirkví sa prejavuje v kompromisnom stanovisku veriacich ku Genezis. Teistická evolúcia (domnienka, že Boh tvoril skrze evolúciu), progresívna kreácia (v podstate obdoba teistickej evolúcie), "gap theory" ("teória medzery" postulujú, že medzi Genezis 1:1 a Genezis 1:2 existovala medzera milióny rokov). Tieto všetky a ďalšie domnienky sú v kresťanských kruhoch hojne zastúpené.

Mnohí sa na kresťanstvo dívajú ako na slepú vieru a samotní kresťania kladú veľký dôraz na osobnú skúsenosť. To je v dnešných cirkvách jeden z najváženejších problémov. Ak je podstatou pravdy len naša skúsenosť, ako vieme, že môžeme samotnej skúsenosti dôverovať? Naša skúsenosť musí harmonizovať s Bibliou rovnako ako ostatné dôkazy. Inak sa môžeme stať obeťou majstrovsky nastavených pascí.

Jedinečnosť kresťanstva spočíva v tom, že dôkazy o Bohu sú všade okolo nás a mali by sme ich dobre poznať. Jedine tak budeme schopní k našej viere uviesť rozumné dôvody a dokázať, že neprijímame veci slepou vierou alebo vierou založenou na skúsenosti.

Cirkev sa nutne potrebuje vrátiť späť k viere v Písmo; späť k mysleniu, ktoré je postavené na Slove Božom; späť k pravému základu kresťanstva - späť ku Genezis.

(Výber z knihy Ken Ham: *Genesis a úpadek národů*, ktorú preložila a vydala vlastným nákladom Redakcia časopisu Zápas o dušu v roku 1995).

Doporučená literatúra pre ďalšie štúdium:

Drahoslav Vajda, *Materialistický a biblický pohľad na svet*, vyd. SOLAS, 2022

a) 1. diel: *Materialistický pohľad na svet*, 240 strán, ISBN 978-80-971486-4-5

Umiestnené: 23. 03. 2013

Naposledy upravené: 23. 12. 2023

b) 2. diel: *Biblický pohľad na svet*, 216 strán, ISBN 978-80-971486-5-2